

der gjorde dette Foredrag interessant, var, at det holdtes i det Sprog, som man har vænnet sig til at føre paa Herregaardene; dette har nu i en særdeles smuk og fuldendt Form fundet Vej herind i Salen, herind i Folkethinget. For som sagt at fatte mig meget kort lige overfor dette Foredrag skal jeg kun paavise nogle enkelte Misforstaaelser fra det ærede Medlems Side. Grundmisforstaaelsen deri er, at det ærede Medlem forveglede de to Begreber, det demokratiske og det socialdemokratiske. Den danske Bondestand og i det Hele taget Folkpartiet her i Landet er og har altid været demokratisk fra sin første Oprindelse og vil vedblive at være det, men Socialdemokratiet har aldrig været det. Grundloven er demokratisk, den har sat Tallet ind som en væsentlig Faktor i vort konstitutionelle Liv, men den har ikke tillagt Tallet den ubelukkende Indflydelse, og det har Bondestanden heller aldrig gjort, det have vi nylig hørt af den ærede Ordfører for Flertallet, at det ikke er Tilfældet nu, lige saa lidt som tidligere. Det ærede Medlem misforstod ogsaa i flere Henseender, hvad Socialdemokratiets Ansuelser er. Vi hørte nylig paavist af det ærede Medlem for Apsbehavns 5te Valgkreds (P. Holm), der jo vistnok maa anses for den rette Fortolker her i Salen af de socialdemokratiske Ansuelser, at det ærede Medlem aldeles havde misforstaaet, hvad Socialdemokratiet fører i sit Skjold. Men det er ikke fra det Synspunkt, jeg vil betragte hans Foredrag. Det, jeg vil, er ogsaa fra Flertallets Synspunkt at modsig det. Naar det ærede Medlem saaledes bemærkede, at det var en socialdemokratisk Bestræbelse at staffe saa Mange som muligt Grundeidomme, at delagtiggjøre Husmandsstanden og en stor Del af Landets øvrige Befolkning i Grundeidomme i saa stort et Omfang som muligt, saa er dette saa langt fra at være socialdemokratisk, at jeg tværtimod tror, at Socialdemokratiets Bestræbelser i sidste Instants gaa ud paa at ophæve den private Eiendom og ikke at udvide den til saa mange som muligt. Fra denne Grundmisforstaaelse, kan man overhovedet udlede de fleste af det ærede Medlems Betragtninger. Kun en Række Betragtninger kunde ikke udledes deraf. Det var det Hjertesuk, som kom fra det ærede Medlems Side over den dalende Fædrelandskjærlighed hos Venstrepartiet i Danmark. Jeg kunde have lyst til at vende Spørgsmaalet om og egentlig sammenligne det nuværende Høire med det tidligere Høire. Det tidligere Høire viste sin Fædrelandskjærlighed i, at det satte Grundloven og dens Overholdelse som Numer Et, og at det ikke paa

noget Punkt virkelig selv traadte den under Fødder. Da Høire mærkede, at der fra Regeringens Side blev gjort Forsøg, paa at træde Grundloven under Fødder, gjorde det skarpt Front imod Regeringen, saa skarpt som det efter sin Natur overhovedet var i Stand til at gøre det. Selv om det ønskede, at den lovgivende Magt til Forsvar og i andre Retninger gif videre, end den virkelig gjorde, saa krævede det ikke, at der skulde foretages Noget imod den lovgivende Magts Villie eller uden dens Anerkjendelse. Det nuværende Høire eller hvorledes det nu kalder sig, behøver jeg vist ikke at beskrive nærmere i Modsætning dertil, men jeg skal kun pege paa, hvad Følgen af dets Holdning er bleven. Følgen af dets Holdning er den, at Landet ruineres til Bedste for Duffer og Ansuelser, som næres af en enkelt Stand og det i alle Henseender, i politisk og økonomisk Henseende, og at det Maal, som det har sat sig, af dets egen Krigsminister er bleven erklæret ikke at kunne naaes ved de Foranstaltninger, som det har opstillet. Det er det, som Høires Fædrelandskjærlighed sigter til, og jeg vil som ofte før fraraade det ærede Medlem at tage dette Ord i sin Mund imod sine Kolleger her i Thinget eller overhovedet imod en stor Del af det danske Folk, som anser det for den største Mangel paa Fædrelandskjærlighed, at sætte Landets Bælsærd paa Spil for at fremme et Partis Viemed.

Formanden (Høgsbro): Det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 2den Valgkreds (S. Hage) har Ordet for en kort Bemærkning.

S. Hage: Til den sidste Bemærkning af det ærede Medlem skal jeg kun udtale, at jeg har tidligere tilladt mig at betegne den Paastand, at det er i Partistemed, at man har omfattet den omtalte Sag med saa megenarme, som fuldstændig utilladelig. Videre skal jeg ikke udtale mig om dette. Det ærede Medlem er en saadan Mester i altid at finde de fleste Motiver, at det vilde være ørkesløst for mig at søge at overbevise ham om hans Feiltagelse. Der er derimod en lille Bemærkning, som jeg vil gøre til det ærede Medlem, fordi det kunde se ud, som om jeg havde gjort mig skyldig i en fuldstændig Misforstaaelse af det Forslag, som det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg) i sin Tid er fremkommen ved om at egpropriere — Detaillen erindrer jeg ikke — en stor Del private Eiendomme og stykke dem ud til Hvensomhelst, kunde man fristes til at sige. Jeg betegnede det som et Bevis paa, at det ærede Medlem